

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
Í KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
ՐԻԹԱԼ-ԳՍՏԻԶԻՅԱ ԹԱԼ-ԿՈՄՈՒՆԻՏԱԿԵՏ ԵՎՐՈՔԵԻ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 34/06

6. april 2006

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevah C-145/04 in C-300/04

*Kraljevina Španija / Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severna Irska ob intervenciji
Komisije Evropskih skupnosti*

Eman in Sevinger / College van Burgemeester en wethouders van Den Haag

GENERALNI PRAVOBRANILEC ANTONIO TIZZANO JE PODAL SKLEPNE PREDLOGE V DVEH ZADEVAH, KI SE NANAŠATA NA VOLILNO PRAVICO ZA VOLITVE V EVROPSKI PARLAMENT

V zadevi na podlagi tožbe, ki jo je Kraljevina Španija vložila proti Združenemu kraljestvu, se obravnava vprašanje, ali država članica lahko razširi volilno pravico za evropske volitve na državljane tretjih držav, ki prebivajo na evropskem ozemlju (v tem primeru na Gibraltarju) (C-145-04).

Leta 2003 je Združeno kraljestvo sprejelo European Parliament (Representation) Act 2003 (EPRA). Da se prebivalcem Gibraltarja omogoči sodelovanje na evropskih volitvah, je navedeni zakon ustanovil novo volilno enoto, ki Gibraltar priključuje že obstoječi volilni enoti v Angliji ali Welsu, ter posebni volilni imenik. Poleg tega je bila volilna pravica razširjena na državljane Commonwealtha, ki prebivajo na Gibraltarju.

Proti EPRA španska vlada navaja: 1) razširitev volilne pravice za volitve v Evropski parlament na državljane tretjih držav, ki prebivajo na Gibraltarju in niso državljani Združenega kraljestva, krši določbe Pogodbe ES o državljanstvu Unije in o volitvah v Evropski parlament in 2) navedena razširitev ter vključitev Gibraltarja v obstoječo volilno enoto v Združenem kraljestvu krši Prilogo II Akta iz leta 1976 o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta.¹

Generalni pravobranilec predlaga, naj se **prvi tožbeni razlog zavrne in delno ugoti drugemu tožbenemu razlogu.**

¹ Sklep predstavnikov držav članic zbranih v okviru Sveta 76/787/ESAE, EGS, Euratom z dne 20. septembra 1976, „Akt o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvam“, kot je bil nazadnje spremenjen s Sklepom Sveta 2002/772/ES, Euratom.

Po mnenju generalnega pravobranilca splošna pravila v Pogodbi ne izključujejo možnosti razširitve volilne pravice za volitve v Evropski parlament na državljane tretjih držav. Takšna razširitev je v skladu z demokratičnim načelom splošne volilne pravice, ki govori v prid priznavanju volilne pravice kar največjemu možnemu številu oseb in torej tudi tujcem, ki prebivajo v določeni državi članici.

Vendar pa morajo države članice spoštovati tako splošna pravna načela, kot so razumnost, sorazmernost in prepoved diskriminacije, kot tudi posebne določbe Skupnosti na tem področju (kot so te, ki veljajo za Združeno kraljestvo v Prilogi II Akta iz leta 1976).

Razširitev volilne pravice na državljane tretjih držav pa nasprotno krši **Prilogo II Akta iz leta 1976**. Navedena priloga določa, da se določbe Akta iz leta 1976 uporabljajo izključno za Združeno kraljestvo.

Po mnenju generalnega pravobranilca, je moralo Združeno kraljestvo po sodbi Strasburškega sodišča v zadevi Matthews² odstopiti od navedene Priloge II, da bi zagotovilo volilno pravico britanskim državljanom, ki prebivajo na Gibraltaru. Tako so ustanovitev nove volilne enote, izvedba glasovanja na Gibraltaru ter ustanovitev volilnega imenika legitimni ukrepi, potrebni za zagotovitev učinkovite volilne pravice navedenih državljanov.

Nasprotno pa zagotovitev izvrševanja te temeljne pravice ne zahteva njene razširitve na osebe, ki prebivajo na Gibraltaru in niso državljani Združenega kraljestva niti nobene druge države članice Unije, in zato odstopanje od Priloge II ni utemeljeno.

Priloga II glede državljanov tretjih držav ohranja to prepoved.

V zadevi za predhodno odločanje pa je Niderlanse Raad van State zastavil vprašanje, **ali država članica lahko določenim kategorijam svojih državljanov, ki prebivajo na prekomorskih ozemljih, pridruženih Skupnosti (v tem primeru na Arubi), odreče volilno pravico za volitve v Evropski parlament (C-300/04)**

Kraljevino Nizozemsko sestavljajo Nizozemska ter otoki Aruba in Nizozemski Antili. Za vse prebivalce kraljevine obstaja enotno državljanstvo (nizozemsko državljanstvo).

Leta 2004 sta nizozemska državljana g. Eman in g. Sevinger, ki prebivata na Arubi, zahtevala, da se ju vpiše v volilni imenik, da bi lahko sodelovala na volitvah v Evropski parlament. Njuni zahtevi sta bili zavrjeni, saj nizozemski volilni zakon priznava volilno pravico za parlamentarne volitve na Nizozemskem in evropske volitve le tistim nizozemskim državljanom, ki prebivajo na kontinentalnem delu kraljevine.

Generalni pravobranilec meni, da imajo države članice pravico določiti pogoje za dodelitev svojega državljanstva in pravice, ki iz njega izhajajo, vendar morajo pri tem spoštovati pravo Skupnosti.

² Sodba v zadevi Matthews, v kateri je bilo ugodeno pritožbi britanskega državljana, ki prebiva na Gibraltaru, in v kateri je bilo razsojeno, da je Združeno kraljestvo kršilo EKČP, ker na Gibraltaru ni organiziralo volitev za Evropski parlament.

Načeloma država članica lahko vzpostavi enotno državljanstvo za vse prebivalce države, pravice, ki iz njega izhajajo, pa oblikuje glede na to, v katerem delu države državljani prebivajo. Tako lahko – kot je to storila Kraljevina Nizozemska – prizna volilno pravico za evropske volitve svojim državljanom, ki prebivajo na evropskem ozemlju države, in jo odreče tistim, ki prebivajo v delu države, ki je prekomorsko ozemlje, pridruženo Skupnosti.

Ne glede na to po mnenju generalnega pravobranilca, **nizozemski volilni predpisi kršijo** pravo Skupnosti in še posebej **temeljno načelo enakega obravnavanja**.

Navedeni predpisi priznavajo volilno pravico na evropskih volitvah, ne le nizozemskim državljanom, ki prebivajo na Nizozemskem, temveč tudi tistim, ki prebivajo v tretjih državah, in ga torej odreka le tistim, ki prebivajo na Arubi in Nizozemskih Antilih.

Ti priznavajo to pravico nizozemskim državljanom, ki prebivajo v tretjih državah glede na Nizozemsko in Skupnost, odreka pa jo tistim, ki prebivajo na navedenih otokih, čeprav se nahajajo v enaki situaciji kot prvi (so nizozemski državljani, ki prebivajo izven Nizozemske) in poleg tega prebivajo na ozemljih, ki imajo posebno povezavo z Nizozemsko in Skupnostjo.

OPOZORILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca ne zavezujejo Sodišča. Naloga generalnega pravobranilca je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlaga pravno rešitev v zadevi, v kateri je bil imenovan. Sodniki Sodišča Evropskih skupnosti začenjajo z razpravo v tej zadevi. Sodba bo izdana naknadno.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: DE, EN, ES, FR, IT, NL, PL, SL

Celotno besedilo sklepnih predlogov je na voljo na internetni strani Sodišča

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-145/04> in C-300/04

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na g. Kolowca Ireneusz

Tel. (00352) 4303 2878, faks (00352) 4303 2053